

Bài Học Lịch Sử

Champa và Đại Việt là 2 nước láng giềng. Đại Việt thì lúc nào cũng lăm le chiếm lấy Champa bằng nhiều cách, kể cả gả công chúa cho vua Champa đổi đất. Ranh giới giữa Champa và Đại Việt bị dịch chuyển dần về phía nam và Champa mất nước. Mỗi triều đại có một cách lần chiếm, có thể kể ra các mốc điểm như sau:

- Trước năm 1069 ranh giới là dãy Hoàng Sơn tức là ranh giới Quảng Bình - Hà Tĩnh ngày nay. Năm 1069 vua Lý Thánh Tông của Đại Việt đánh bại vua Chăm - Chế Củ. Thế là Đại Việt mở rộng lãnh thổ đến Quảng Trị. Đường ranh giới được dời về sông Thạch Hãn.
- Năm 1306 vua Trần gả Huyền Trân Công Chúa cho vua Chăm Chế Mân, đổi lại vua Chăm giao cho Đại Việt vùng đất từ phía nam sông Thạch Hãn đến đèo Hải Vân.
- Năm 1402 Hồ Quý Ly tấn công Champa và lấy thêm từ đèo Hải Vân đến đèo Bình Đê, ranh giới giữa Bình Định và Quảng Ngãi ngày nay. Lúc này giới biên giới đã tiến rất gần đến kinh đô Đồ Bàn của vương quốc Champa, thuộc Bình Định ngày nay.
- Năm 1471 vua Lê Thánh Tông đánh chiếm thủ đô Đồ Bàn và mở rộng lãnh thổ đến đèo Cù Mông ranh giới giữa Bình Định và Phú Yên ngày nay.
- Năm 1597 chúa Nguyễn Hoàng cho đánh chiếm phía nam đèo Cù Mông, và đến 1611 chúa Nguyễn đã mở rộng lãnh thổ đến đèo Cả, ranh giới giữa Phú Yên và Khánh Hòa ngày nay.
- Năm 1653 chúa Nguyễn Phúc Chu đánh vào Champa và mở rộng bờ cõi Đại Việt đến hết Khánh Hòa.
- Và năm 1692 chúa Nguyễn cho Nguyễn Hữu Cảnh lấy đến Bình Thuận, kết thúc vương quốc Champa.

Qua lịch sử vương quốc Champa ta thấy gì? Sự hòa thuận giữa 2 quốc gia láng giềng chỉ là tạm thời. Phía mạnh luôn truyền đời áp ủ tham vọng xâm lấn bờ cõi phía yếu hơn. Những cuộc sáp nhập nhỏ làm một phía mở rộng dần và một phía teo dần.

Rồi cũng có những cuộc thôn tính lớn dẫn đến khai tử một quốc gia. Đừng để mất nước, nếu mất nước thì mình sẽ như con cá trên thớt, số phận mình do bên thắng cuộc quyết định. Với lịch sử đánh nhau hàng ngàn năm, nếu không diệt phía chiến bại thì ngay trong lòng quốc gia chiến thắng sẽ muôn đời bất ổn. Vì thế khi thua trận, không những mất chủ quyền mà còn những mưu toan khó biết trước được của quân chiến thắng.

Trên thế giới, những quốc gia có lịch sử đánh nhau lâu đời thì chuyện thanh trừng sắc tộc khi thôn tính xong kẻ thù là điều khó tránh khỏi. Trung Hoa - Việt Nam hay Việt Nam - Champa cũng vậy thôi. Cũng là láng giềng đánh nhau hết thế hệ này đến thế hệ khác. Kết quả Champa đã bị khai tử bởi Đại Việt và dân tộc Chăm bị diệt gần hết. Ngày nay dân số của người Chăm tại Ninh Thuận - Bình Thuận còn chỉ vỏn vẹn 98.000 người. Còn lại họ tản mác khắp thế giới khoảng 300.000 người nữa.

Như vậy câu hỏi đặt ra là, đằng sau những lần thất thủ phải mất lãnh thổ thì kèm theo đó là gì? Tại sao dân tộc Chăm từng là một quốc gia trải rộng hết dải đất miền Trung, có lần họ đem quân đánh ra Thăng Long, nhưng sao nay họ biến đâu hết? Điều đó chứng tỏ sau những trận chiến lấy bờ cõi, phải có những cuộc thanh trừng sắc tộc dai dẳng và kéo dài mới diệt gần hết một nòi giống, một dân tộc. Những cuộc thanh trừng này lịch sử đã không ghi lại nhưng chắc chắn nó đã xảy ra. Đây là cái khủng khiếp mà kẻ thua cuộc phải gánh lấy.

Nhìn lại lịch sử các nước láng giềng Trung Hoa, thì cũng đã có quốc gia bị Trung Hoa khai tử, và dân tộc của họ đã phải tản mác khắp nơi mà giờ cũng chỉ làm thân phận dân tộc thiểu số:

- Vương quốc Đại Lý nằm phía Tây Bắc Đại Việt đã bị nhà Nguyên tiêu diệt và mất nước từ đó. Bây giờ tộc người Thái phía bắc Việt Nam chính là con cháu dân Đại Lý khi xưa. Họ phải tản mác khắp Đông Nam Á sống như một tộc thiểu số và quên hẳn cội nguồn của họ. Từ một quốc gia rộng lớn gồm tỉnh Vân Nam - Trung Quốc, một phần lãnh thổ tây bắc Việt Nam, một phần bắc Myanmar, phần bắc Lào nhưng nay là đất của người Hán. Người Thái và người Chăm số phận chẳng khác nhau mấy.

Nay không ít người đã cho rằng Việt Nam mà là 1 tỉnh của Trung Hoa sẽ có lợi vì dân Việt Nam sẽ được hưởng những quyền lợi như người Hán. Không đâu, đừng có tin ngây thơ như vậy. Việc các bang trong Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ đứng chung trong một nhà nước liên bang hoàn toàn khác với trường hợp Việt Nam bị thôn tính bởi Trung Hoa.

Để giải thích tôi xin nói về bản chất của nhà nước liên bang trong một thể chế tự do dân chủ.

Trong nhà nước liên bang vai trò các bang là đồng làm chủ nhà nước liên bang. Nhà nước liên bang tựa công ty cổ phần, chính quyền bang tựa các cổ đông. Trong cơ cấu tổ chức này, nó luôn đảm bảo sự công bằng giữa các bang.

- Bất cứ người dân của bang nào cũng đều có quyền ứng cử tổng thống.
- Bang nào cũng có 2 thượng nghị sĩ đại diện cho chính quyền bang,
- Bang nào cũng có nhiều dân biểu đại diện cho nhân dân bang đó trong quốc hội liên bang.

Chính vì vậy mà mỗi thành viên của Hợp Chúng Quốc đều làm chủ chính quyền liên bang.

Đo đó mà Porto Rico mới muốn trở thành bang thứ 51 của Hoa Kỳ. Làm một bang của Hoa Kỳ nghĩa là có tiếng nói trong chính quyền liên bang, là một trong các ông chủ của chính quyền liên bang nên ai mà không thích?

Như vậy làm một tiểu bang của Mỹ không hề vong quốc, và cũng không hề bị tiêu diệt nòi giống, mà là được đứng chung cùng bang khác để hưởng sự thịnh vượng chung của quốc gia giàu mạnh. Trái lại nhà nước độc tài phương đông không bao giờ chịu đứng chung một cách dân chủ với nước khác, nước lớn bao giờ cũng nghĩ mình mới là chủ của nước nhỏ bé.

Khi chưa chiếm Đại Việt, các hoàng đế Trung Hoa đòi hỏi Đại Việt phải sang triều cống. Tức là trong mắt của các hoàng đế Trung Hoa, Đại Việt là thứ mọi rợ - cho nên họ gọi ta là tộc man di.

Nếu Trung Hoa chiếm Việt Nam thì số phận dân Việt sẽ bị diệt vong như dân tộc Chăm đã từng chịu dưới bàn tay Đại Việt. Cũng tựa như 800 năm trước, Trung Hoa đã chiếm cứ Đại Lý. Giờ đây nước Đại Lý cũ (thuộc tỉnh Vân Nam ngày nay) là nơi người Hán ở, còn người chủ thực sự của Đại Lý hoặc bị tiêu diệt hoặc phải tản mác khắp nơi để trốn tránh sự thanh trừng của Trung Quốc.

Đó là bài học lịch sử: chúng ta mà mất nước thì nòi giống Việt sẽ bị diệt vong bởi bọn Tàu. Ngày nay vị trí chủ tịch Trung Quốc ngang bằng với hoàng đế Trung Hoa trước đây. Vì vậy nếu Việt Nam bị Tàu thôn tính, Việt Nam sẽ bị diệt vong.

Ngày xưa Champa nhượng đất cho Đại Việt nhiều lần và cuối cùng bị diệt vong. Ngày nay CS Hà Nội cũng đang nhượng đất nhượng biển cho Trung Cộng và lãnh thổ Việt Nam co rút dần. 2 hình ảnh thật giống nhau.

Dân Việt không thể lùi mãi trước Tàu. Vì vậy không kéo chế độ CS Hà Nội sớm thì đất nước sẽ trượt thẳng vào con đường vong quốc và khi vong quốc thì dân tộc sẽ từ từ bị diệt vong.

Chống Tàu là biện pháp giúp dân tộc Việt còn tồn tại trước răng nanh Trung Hoa, nếu còn thân Tàu thì kể như số phận của dân tộc ta không thể tránh khỏi bị diệt vong.